

TEKNISKIR »KVØLDTANKAR« Á HØGUM STØÐI

Tórshavnar Kamarkór er úti við nýggjari útgávu, ið ber heitið »Kvøldtankar«. Við hesari útgávu, vísur Kamakórið okkum á, at tekniska støði í føroyskum kórsangi er høgt, tá hugsað verður um, at kórsangur er eitt frítíðarítriv her á landi

Ummæli

SIGURJÓN EINARSON

Útgávan »Kvøldtankar« er útgivin í samband við, at Tórshavnar Kamarkór í ár hevur verið virkið í 30 ár. Á útgávu eru 14 føroyskir sangir. Nakrir eru eldri og væl kendir, meðan flestu sangir ikki hava verið á nakrari útgávu áður. Allir eru teir tó sangir, sum eru ella hava verið partur av sangskránni hjá kórinum seinastu tíðina, ið nú eru á nýggju útgávu. Millum nýggju verkini, sum eru útsettir til Kamarkórið, kunnu nevast m.a. Unn Patursson, ið hevur staðið fyri »Skermar«, ið Gunnar Hoydal hevur skrivað orð til. Tróndur Bogason við »Fluguni«, har Marjun Syderbø Kjelnæs eigur orðini. Leif Hansen og »Árringar og Æðrar«, ið Carl Jóhan Jensen hevur skrivað orðini til. Atli Kárasen fyri »Flóvin

Bænadiktsson«. Og síðani hevur kórleiðarin, Stephen (Berhardur) Wilkinson, eisini ognad kórinum tvær enskar yrkingar, sum eru týddar til føroyskt á fløguni, »Tætt Saman og Móti Vári«. Umframt hesi, eru eisini verk eftir Kára Bæk og Sunnleif Rasmussen, ið hevur sett sangin »Aldan« eftir Waagstein út fyri kór av nýggjum.

Útgávan ímyndar eina lötumynd yvir kórlandslagnum í Føroyum fyri tíðina, við tað at verk, sangir og útsetingar eru ymisk, bæði tá tað kemur til huglag og hóskaði ferð, men eisini tá tað kemur til nýskipan og gamlan sið.

Og tað er eitt Kamarkór í stórformi, ið er at hoyra á nýggju útgávu. Fyrr í ár vann Kamarkórið heiðurin fyri bestu framførsluna á kórfestivalinum – ið er ætlaður sum íblástur hjá ymiskum kórnum til at finna uppá eithvørt, sum kann gera teirra framførslu eitt sindur øðrvísi enn vanligt – og tað var hetta, Kamarkórið vann fyri

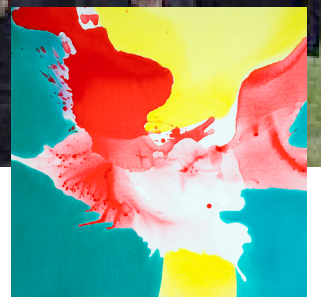
teirra framførslu, ið vísti neyvleika, tónlistagávur og dynamikk. Tað er nú hetta, sum áhoyrarin sleppur at hoyra á útgávu »Kvøldtankar«, ið Tutl gevur út.

Kvøldtankar hjá Kamarkórinum vísir tað besta, føroyskur kórsangur hevur at bjóða fyri tíðina. Tað yvirskipaða ljóðið er gott og í javnvág, og tí er eingin av røddunum dominerandi. Hetta má kórleiðarin eiga stórt rós fyri. Tað er eins og kórleiðarin hevur verið heilt og fast til staðar undir venjing, og tí eri eg eisini vísur í, at hann eigur at vera nøgdur – at sangurin verður borin somikið væl fram á útgávu. Kórleiðarar eru ongantíð heilt nøgdir, tí soleiðis eiga teir at vera, kanska bara soleiðis heilt náttúrligt. Men tað virkar til, at kórleiðarin hevur undirvíst sínum sangarum væl, tí sangirnir verða framfördir sannførandi og við sjálvsáliti.

Bernhardur Wilkinson hevur verið leiðari hjá kórinum seinastu sjei árinum, og hesa tíðina hevur kórið

sungið nógv nýtt føroyskt tilfar, umframt nýggj og eldri útlendsk verk. Undir Bernhardi hevur Kamarkórið nátt nýggjar hæddir, tá tað ræður um tónleikaliga dugnasemið og áhaldandi menningina á tekniska økinum. Alt hetta ger, at Kamarkórið eignar seg at syngja krevjandi og tekniskar sangir sum eitt nú »Flóvin Bænadiktsson«, »Nú Rísur«, »Tætt Saman«, »Flugan«, »Kvøldtankar«, »Árringar og Æðrar« og »Skermar«, ið trøllabindur áhoyraran við frálíka kórlyóðinum og fólksliga reinleikanum.

Fyrrisummar var kvæðaráðstevna í Norðurlandahúsinum, har endamálið við tiltakinum var at vísa øðrvísi tulkningar av kvæðum. Tá varð komið eitt sindur inn á, hvussu tað kann bera til at tulka kvæðini í eitt nú tungmálmstónleiki. Her haldi eg, at tey bæði kvæðini, ið eru útsett til Kamarkórið – »Flóvin Bænadiktsson« og »Ólavur Riddararós« – eisini ger eitt frálíkt ískoyti til júst hetta við nýtulkingum, har kórið blandar

gamal og nýtt, siðvenju og kórsang. Umframt føroysk kvæði, verður Kingo eisini nýtulkaður í sanginum »Lover nu Herren«.

Um komið verður aftur til fyri brygdið; at ein kórleiðari ongantíð er heilt nøgdur, so er ikki nógv at filast at á útgávu. Tað einasta atfinningarsama á útgávu – og nú eri eg í smáborgarliga horninum – er, at tað kanska kundi verið strammað eitt sindur upp, tá setningarnir enda og vit viðhvørt fáa hesi ...ssst, ssst-ljóðini, ið kunnu vera til ampa fyri áhoyraran, tá ein er til kórkonsert. Rokni tó við, at sera dugnaligi kórleiðarin hevur skil á hesum og ger sítt til at minna sínar »næmingar« á júst hetta allatíðina.

Kvøldtankar fær fyra út av fimm stjörnum.